

15-lecie pontyfikatu Ojca św

minęło w dniu wczorajszym

Uroczystości w Polsce 12 i 14 bm.

W sobotę dnia 6 lutego minęła piętnasta rocznica powołania na Stolicę Apostolską kardynała Rattiego, dzisiejszego Ojca Świętego.

Już pierwsze poczynania Ojca św. zmierzają do wzmocnienia więzów etycznych, społecznych i rodzinnych. Pracę swą rozpoczął

Ojciec Św. Pius XI

w myśl hasła „Pax Christi in Regno Christi” (Pokój Chrystusowy w Królestwie Chrystusowym). Etapami tej działalności jest szereg encyklik:

„Divini illius Magistri”, o wychowaniu, „Casti connubii” o małżeństwie, „Quadragesimo anno” o stosunkach społecznych, „Catholici sacerdoti” o kapłaństwie i wiele innych.

Nie poprzestał jednak Ojciec św. na działalności nauczycielskiej i kapłańskiej.

Owoce działań Ojca św. do pokoju świata są liczne, zawarte w poszczególnych państwach: konkordaty m. in. z Polską, Litwą, z Trzecią Rzeszą, z Austrią, z Jugosławią.

Przed powołaniem Piusa XI na Tron Apostolski, Ojciec św. jako kardynał Achilles Ratti był Nuncjuszem Apostolskim w Warszawie.

Podczas pamiętnych dni sierpniowych 1920 r., kiedy to mgr. Ratti pozostał do ostatniej chwili w zagrożonej przez czerwoną hor-

dę Warszawie, zaskarbił sobie miłość całego narodu.

O pobycie swym w Polsce Ojciec św. lubi wspominać, nazywając Polskę „drugą ojczyzną”.

W związku z 15 rocznicą pontyfikatu Ojciec św. będzie odprawiona w Warszawie w dniu 12 b. m. w Katedrze Św. Jana uroczysta Msza św. z udziałem rządu i dyplomacji, w dniu zaś 14 b. m. w całej Polsce odbędą się uroczyste akademie ku czci Ojca św.

W niedzielę dn. 7. II. o godz. 14-ej Ojciec św. wygłosi przez radio swe błogosławieństwo dla Kongresu Eucharystycznego, odbywającego się w Manilli. Przy

tej okazji Ojciec św. odczyta orędzie, obejmujące około 500 słów. Transmisja nastąpi za pośrednictwem radiowej stacji watykańskiej, na fali 19.84 mtr.

Mussolini — jako kapral na ślubie syna swego Vittorio

RZYM, 6. 2.

Dziś odbył się w kościele św. Józefa ślub starszego syna Mussoliniego, Vittorio, z córką właściciela magazynu futer w Mediolanie, Ursulą Buvoli. Krótko przed godz. 11-tą przybyli do kościoła rodzice państwa młodych. Mussolini, ubrany w mundur kaprala milicji, stanął na stopniach

prowadzących do nawy kościelnej, gdzie oczekiwał przybycia syna i synowej. W parę minut po przybyciu Mussoliniego, nadjechało auto, wiozące pannę młodą, ubraną we wspaniałą suknię białą z trenem długości 7 metrów. Mussolini podszedł do samochodu i pomógł wysiąść synowej, po czym orszak ślubny udał się do kościoła.

Półwysep Helski stanie się wyspą

Gazociąg połączy zagłębie naftowe z Radomiem

Czterech ministrów o planach inwestycji

Dyskusję przeprowadzoną w sejmowej komisji budżetowej nad przedłożonym przez rząd planem inwestycyjnym rozpoczęły przemówienia

czterech ministrów. Pierwszy przemawiał minister przem. i handlu p. Roman.

P. minister stwierdza, że pod

względem elektryfikacji Polska jest spóźniona w stosunku do zachodniej Europy o jakieś 25 lat. Położenie geograficzne źródeł energii w Polsce wskazuje, że linia elektryczna musiałaby przechodzić od Zagłębia węglowego przez siły wodne Podkarpacia do Zagłębia naftowego, z ew. przedłużeniem do możliwych elektrowni wodnych na Dniestrze.

Program inwestycji elektrycznych przewiduje w ciągu 4-ch lat wydatków w kwocie 126 i czterech milionów zł, z tego w roku bieżącym 12 milionów zł.

Gazociąg do Radomia

Znaczenie gazyfikacji jest dotychczas mało doceniane. Do ważniejszych złóż gazowych w Polsce należą: Borysław, Błków, okolice Jasła, Krosna, Brzozowa i Daszawa koło Strzyży. Złoża te stwarzają wielkie możliwości gazyfikacji kraju.

Obecnie wysunięto jako najpilniejszą gazyfikację połaci kraju, obejmującej rejon przemysłowy radomski i rejon między Wisłą a Sanem. Planem inwestycyjnym objęto budowę gazociągu, która prowadzić będzie z Roztok przez Kolbuszową, Tarnobrzeg do Sandomierza, gdzie przekroczy Wisłę, a następnie przez Ostrowiec do Lubieni. W tym punkcie rozdzieli się na odnogę zachodnią do Skarżyska i północną: Lubienia, Kiedrzyń, Pionki z odnogą Kiedrzyń—Radom. W części południowej są przewidziane odnogi do Rzeszowa, Mieleny i Niska. Ponadto poprowadzi się z istniejącego gazociągu Roztoki—Mościce odnogę od Pionki do Debiec.

Rozbudowa Gdyni

Na inwestycje morskie składa się prowadzenie dalszej rozbudowy portu w Gdyni oraz w Wielkiej Wsi, przystani w Pucku i Jastarni, oraz inwestycje, związane z rybołówstwem morskim. Czteroletni program portowy przewiduje wykonanie nowych inwestycji na sumę 35.755.000 zł.

Poza inwestycjami w porcie gdynskim, program zawiera również pewną grupę robót na wybrzeżu morskim na ogólną kwotę 4.740.000 zł. Jedną z ważniejszych inwestycji jest projekt kanału, łączącego port Wielka Wś z zatoką Pucką, który przetrze półwysep helski, który załami się przez to w wyspę. Wybudowanie tego kanału kosztować będzie około 3 milionów zł.

Na Gdyni zarobiliśmy 2.430.000.000 zł.

Ogółem w bieżącym roku inwestycje portowe zostaną wykonane na łączną kwotę 8.205.180 zł. Wysokość oszczędności, jaką zyskaliśmy w naszym bliźniaczym sąsiadzie wskutek skierowania towarów na porty polskie w okresie od 1922 do 1935 należy szacować na 2.430.000.000 zł.

Z kolei p. minister omówił rybołówstwo morskie. Miarą znaczenia rybołówstwa jest pozycja przywozu ryb wynosząca blisko 400 milionów złotych w ciągu 10 lat.

W parze z rozwojem połowów morskich idzie rozwój przemysłu rybnego przetwórczego, który z 420 ton przerobionych ryb w r. 1927, wzrasta w ubiegłym sezonie do 15.000 ton. Przemysł konserwarski, który jeszcze w r. 1929/30 wyprodukował zaledwie 1.800.000 puszek konserw, produkuje obecnie rocznie około 12 milionów puszek.

Plan inwestycji rybackich obejmuje zarówno rozbudowę floty rybackiej jak i innych urządzeń.

„Armia i flota czekają na to” Czy Woroszyłow będzie aresztowany?

Dramatyczne spotkanie w Kremlu

HELSINGFORS, 6. 2. Jak donoszą z Rosji Sowieckiej, komi-

sarz obrony ZSRR, Woroszyłow, wyjechał nagle z Petersburga i tego samego dnia przybył do Moskwy. Przed wyjazdem z Petersburga Woroszyłow w odpowiedzi na zarządzenie Jeżowa o aresztowaniu szeregu czerwonych oficerów polecił aresztować i osadzić w wojskowym więzieniu szeregiem GPU. Komisarz obrony twierdzi, że GPU wyszukuje zdrajców tam, gdzie ich nie ma, gdy w samych szeregach znajdują się agenci trockistów. Dowodem tego jest, że przed paru dniami w Moskwie został aresztowany jeden z najwyższych dygnitarzy GPU, oskarżony o przygotowywa-

nie ucieczki skazanym na śmierć trockistom. W mieszkaniu jego odnaleziono szereg fałszywych paszportów i ubranie dla zbiegów. Jeżow według Woroszyłowa stara się zatrzeć wszelkie ślady trockistowskiej roboty w szeregach podległej mu organizacji i dlatego wyszukuje winowajców gdzieindziej, a przede wszystkim w szeregach czerwonej armii.

Natychmiast po przybyciu do Moskwy Woroszyłow udał się do Kremlu. Po ponownej bardzo ostrej wymianie zdań Stalin oświadczył mu bez ogródek, że jeżeli Woroszyłow będzie nadal oponował przeciwko zarządzeniom Jeżowa, a tym bardziej, jeżeli będzie się im przeciwstawiał zostanie aresztowany.

W odpowiedzi na to Woroszyłow oświadczył, że „czerwona armia i flota czekają na to”. Podobno przed wyjazdem z Petersburga Woroszyłow rozmawiał z szeregiem oficerów bałtyckiej floty, którzy oświadczyli, że poprą „sprawiedliwe żądania komisarza obrony, jeżeli dojdzie do tego, to nawet zbrojną ręką”.

Niemcy żądają zwrotu kolonii

BERLIN, 6. 2. Niemieckie biuro informacyjne donosi z Londynu, że ambasador von Ribbentrop w najbliższym czasie rozpocznie rokowania z rządem W. Brytanii w sprawie zwrotu byłych kolonii niemieckich.

Zbyt wiele halasu Prawda o wielkich inwestycjach

Zaniedbanie dróg i kolei posuwać się będzie dalej

Gdy p. min. Kwiatkowski rzucił cyfrę 800 milionów zł., która ma być w bieżącym roku wydana na inwestycje, spodziewano się, że w planach szczegółowych dojdziemy się o jakichś zasadniczych poczynaniach, mających na celu podniesienie gospodarcze kraju. W pierwszym rzędzie oczekiwano zasadniczych posunięć w dziedzinie budowy dróg i kolei.

Tymczasem okazuje się, że poza inwestycjami w zakresie gazyfikacji i poza robotami Funduszu Obrony Narodowej, które z natury rzeczy usuwają się z pod oceny prasowej, nie widać planów żadnych większych poczynani inwestycyjnych.

8,5 miliona na nową koleję

Oto np. na rzecz tak zasadniczą, jak budowa nowych linii kolejowych, uniano wydobyć tylko 8,5 milionów zł., za co będzie się budować linie Sierpc — Brodnica, oraz połączyć się linie kolejową w Płocku, budując most przez Wisłę. Węzeł warszawski pochłonie łącznie z budową dworca 15 milionów zł.

120 km. dróg

Jeszcze bardziej opłakanie wygląda projekt budowy dróg. Oto na nowe drogi państwowe przeznaczają się zaledwie 3 miliony zł., za co ma się wybudować 120 km., a poza tym wyznaczy się 2,5 miliona złotych na drogi samorządowe i wybuduje ulepszone nawierzchnie na 243 km. Cyfra 50 milionów na drogi zawiera wydatki na zwykłą konserwację.

Prace wodne

Program w zakresie robót wodno - elektryfikacyjnych przewiduje budowę zbiorników na Brynicy w Kozłowej Górze i zbiornika w Czechowie. Poza tym mówi się o regulacji Wisły i Warty, oraz o usprawnieniu drogi wodnej na Przemszy kosztem 5,7 mi-

lionów złotych. Wiadomo, że za tę kwotę nie zasadniczego nie można zrobić. Dotychczas nie do byliśmy się na kilkadziesiąt milionów złotych, potrzebnych na polepszenie komunikacji wodnej Przemszy i Wisły, tak by Warszawa mogła otrzymać węgiel wodą, co obniżyłoby jego cenę o 10—15 procent.

Mówi się o polepszeniu dróg wodnych i kanałów na wschodzie (kanal Ogińskiego, Augustowski), ale przeznaczona na ten cel kwota 3,3 miliona zł. jest śmiesznie mała.

Pozycja ujemna

W planach inwestycyjnych fi-

gurują takie wydatki, jak 16 milionów na nowy tabor kolejowy, ale nie jest to żadna inwestycja, lecz tylko niedostateczne zastąpienie zużytych parowozów. Z inwestarza skreśla się 54 parowozy, a kupuje 24. Nie wolno zatem kwoty 16 milionów przeznaczonych na ten cel uważać za inwestycję, a trzeba stwierdzić, że w r. 1937 wartość taboru kolejowego zmniejszy się o dwadzieścia kilka milionów złotych wskutek naturalnego zużycia.

3 źródła — 1 cel

Inwestycje rolnicze obejmują 2

(Dokończenie na str. 2-iej)

O ideał zdobywczy

Koniecznym warunkiem normalnego rozwoju narodu jest zachowanie czystości jego kultury. Zachowanie czystości całego jego życia. Naród, w którego życiu wpływ obce zbyt wiele zajmują miejsc, naród, którego kultura zostanie zniekształcona przez obce oddziaływanie, ten naród stoi przed wielkim, bardzo wielkim niebezpieczeństwem. Zagroza ono narodowi polskiemu. Na ten temat pisano bardzo wiele, aczkolwiek dotychczas jeszcze niestety zbyt mało widać skutków tego pisania. W każdym razie elementarnym warunkiem dalszego normalnego rozwoju naszego narodu jest wymiśnienie żelazną miedzią wszystkich Słonimskich i Tuwimów, wszystkich Muszkatenblütów i Auerbachów, wszystkich Handelsmanów i Dicksteińów z twórczości i kultury polskiej.

Usunięcie wpływów żydowskich, rozkładających kulturę polską, pozwala dopiero na całkiem obiektywne rozpatrzenie problemu stosunku kultury polskiej do kultury innych narodów. Zamykanie się przed wpływem obcym, na wzór Chin nie jest wskazane. Całkowita samostarczalność kulturalna musi prowadzić do skostnienia, hamuje rozpęd twórczy, skazuje społeczeństwo na warunki ciemniarniane. Stąd przed kulturą polską musi stanąć hasło wielkiej ekspansji na zewnątrz. Kultura polska musi postawić sobie ideał zdobywczy, jedyną drogą dla siebie zwolenników na całym świecie. Musi zdobyć sobie rozgłos i poważanie we wszystkich zakątkach ziemi. Narodowi bowiem nie wystarczy ani ekspansja gospodarcza ani ekspansja polityczna. Ekspansja nabierze pełnego i całkowitego znaczenia tylko wtedy, jeśli myśl polska wyjdzie poza granice własnego państwa i zacznie zdobywać

zwolenników wśród członków wszystkich narodów.

A jeśli pójdziemy w świat i będziemy szerzyć własne wpływy kulturalne, to jednocześnie będziemy przedmiotem oddziaływania obcych. W dziedzinie wymiany dóbr duchowych istnieje analogiczny bilans, jak w wymianie dóbr materialnych. Eksportowi idei w pewnym sensie musi towarzyszyć import.

Sedno rzeczy tkwi w tym, co i jak mamy eksportować i co i jak mamy importować. Zarówno w dziedzinie gospodarczej, jak i duchowej są formy importu naprawdę uzależniające od obcych i są formy, które tym uzależnieniem nie są.

Obce oddziaływanie kulturalne nie są szkodliwe wtedy, jeśli przerabia je twórczy duch narodu na własną modłę i daje im właściwe miejsce w ogólnym gmachu twórczości narodowej. Takie czerpanie z ob-

cych nie jest bynajmniej szkodliwe, wręcz przeciwnie — wzbogaca treść życia narodowego, nie pozwala mu zasklepić się.

Dziś, gdy uzyskaliśmy samodzielną politykę, możemy w pewnym sensie zdobyć się na większy liberalizm w stosunku do obcych oddziaływań. Możemy z całym spokojem czerpać ze skarbnicy kulturalnej wszystkich narodów, co nam samym odpowiada.

Wystrzegać się jedynie należy biernego, bezkrytycznego przyjmowania obcych idei. Wystrzegać się należy czerpania tego, co jest sprzeczne z podstawami naszej kultury i co musi oddziaływać rozkładająco na jej jednolity charakter. I dlatego dopuszczenie pewnych oddziaływań zagranicznych musi iść w parze z najrytualniejszym usunięciem rozkładających wpływów żydowskich.

Jan Korolce